

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 15. Hostium sævitia Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul XVI. hasce voces inaudierant: *Vivant Hispani! occidite, jugulate, nemini parcite!* Trucidati fuere ex fugientibus tria ferme millia, & Prætoriana cohors Helvetica, cum furentibus resisteret, ante Pontificis Palatium profligata est. In hoc tumultu summus Pontifex ope adjunctus suorum equitum, quos custodiæ causa penes se habebat, facile per portam Vaticanam proximam fuga sese periculo eripere, atque ad quoddam Ecclesiasticæ conditionis propugnaculum confugere potuisset, verum a Bernardo Pallavicino (*) sese decipi sinebat, qui eidem Auditor erat, ut se in arcem S. Angeli reciperet, ubi etiam cum aliquot Cardinalibus atque Legatis sese inclusit, urbemque omni præsidio destitutam reliquit.

Ciac. in Clem. VII. tom. 3. p. 447.
Duchef. hist. de Clem. VII. p. 390.
Mem. du Bel-lai l. 3.
Mezerai ab-regé chron. t. 4. p. 336.

§. XV.

Hostium sævitia Romæ.

Guicc. l. 18.
Pontan. l. 3.
Cæsar. Glorieri de dirapt. urbis.
Cum Romani nonnisi ignava manu hostilibus copiis resisterent, hæ omnem suam crudelitatem eo facilius explebant. Nulla facies mali deerat, & Romani experiebantur, quicquid a furioso ac dissoluto milite, data impune sæviendi libertate, timeri poterat. Diripiun-

(*) Spondanus, & alii hunc vocant *Bernardum Patavinum*.

ripiuntur civium ædes, expugnatur vir-
ginum juxta ac Matronarum pudicitia,
res sacræ turpitudine violantur, nec ip-
sa templorum adyta a prædantium ma-
nibus protexit Religio: Tantam imma-
nitatem Historicorum nonnulli solis at-
tribuunt Lutheranis, qui sub Fronsper-
gii vexillis militabant, non desunt ta-
men plures, qui Hispanos ipsis Germa-
nis vix humaniores fuisse affirmant. Ce-
terum tot tamque immania perpetraban-
tur crimina, quanta qui oculis non sub-
jecere, animis concipere non possunt;
excesserat longe facinorum fœditas om-
ne impietatis, ac sævitix genus, quod
priscis temporibus Roma octies capta
sustinuerat. Quinimo addunt nonnulli
Scriptores, quod octo hæ deprædatio-
nes simul junctæ tot divitias Romanis
non eripuerint, quam hæc sola; nun-
quam enim Romana urbs majori opum
abundantia præcipue in Ecclesiis incla-
ruit, quam illo eodem tempore. Nihil-
ominus templa penitus diripiebantur,
vasa sacra convertebantur in usus pro-
fanos, Matronæ non modo in suis ædi-
bus ab hostili petulantia sese subtrahe-
re non poterant, sed eas ad ipsa templi
adita confugientes nequidem sacrorum
Religio furentium manibus eripere po-
terat; promiscue per omnes ordines,
ætatesque victoris libido ac licentia va-

Sæcul. XVI.

A.C. 1527.

*Sanfovin.**lib. 15.**Kayn. ad an.**1527. n. 18.**et 19.*

Sæcul. XVI gabatur, verbo, ipsa templorum San-
 A. C. 1527. ctitas nonnisi ad augendam atrocitatem
 criminum, quæ ab hisce sacrilegis per-
 petrabantur, deservire videbatur. Præ-
 cipue vero Lutherani rabiem suam in
 Basilicam S. Petri effundebant; erue-
 bant e suis monumentis summos Ponti-
 fices, ut mortuos etiam contumeliis af-
 ficere possent, Sanctorum quoque cor-
 pora ex suis thecis extrahebant, pedi-
 busque conculcabant, ac denique Sa-
 cellum Pontificium in equorum stabula
 commutabant.

Cives vero, quos casus militum gla-
 diis eripuerat, omnibus bonis suis spo-
 liabantur, & nihilominus auro vitam
 redimere jubebantur, imo insatiabilis hæ-
 reticorum avaritia eo processit, ut ad
 extorquendas pecunias etiam cuncta ad-
 hiberent supplicia, quæ olim Pagano-
 rum crudelitas per trecentos annos con-
 tra Christianos adinvenerat. Potissima
 civium pars sub ipsis tormentis animam
 reddiderat, reliqui vero mortem ideo
 duntaxat effugerant, ut vitam inter mi-
 ferias diutius traherent. Hispani quo-
 que ac Itali Germanos, qui Lutherana
 hæresi infecti erant, crudelitate atque
 avaritia superabant; unde præcipue im-
 mani sævitia grassabantur in Viros dig-
 nitate ac divitiis magis conspicuos, in
 Præ-

Præfules, Episcopos, Abbates, Magi-
stratus, Campfores, & Mercatores, quo-
rum alii horrendum in modum crucia-
bantur, alii vel pedibus suspensi, vel ig-
ne cremati, aut loris crudeliter lania-
ti torquebantur, ut immodico lytro,
cui tamen solvendo impares erant, li-
bertatem suam redimere compelleren-
tur, quocirca non pauci, ut uno interi-
tu a tot malis sese liberarent, semetip-
sos interimebant, aut furioforum ma-
nibus elapsi per fenestras in plateam se-
se præcipites agebant, ubi eorum ca-
davera inhumata relinquebantur.

Sæcul. XVI.
A C. 1527.

Refert Cochlæus, quod milites Papæ, *Cochl. in act. Cardinalium, Præfulum, ac Presbyterorum Luth ann. vestes & pileos in eorum opprobrium induis-* 1527. p. 167.
sent, ac asinis vesti per urbis plateas sup- plicationes instituis-
sent, ut Religionem lu- dibrio exponerent. Insuper Pontificis ve-
stimenta petulans quædam hæretico-
rum cohors abripiebat, & eorum non
pauci illa æque ac Cardinalium vestes
induti in conclavi sese congregabant, at-
que exauctorato Pontifice, quem non-
dum in manibus habebant, fictum crea-
bant Papam, necnon omnium suffragio
Lutherum Hæresiarcham ad sacram Pe-
tri Cathedram nominantes, eundem Pa-
pam proclamabant. In quo insano faci-
nore illud plane singulare est, quod Lu-
thera-

Sæcul. XVI. therani, cum antea Pontificiam præci-
A.C. 1527. pue dignitatem millenis satyris execra-
 rentur, jam se Lutheri sui merita laud
 dignius extollere posse existimaverint,
 quam si eidem fictum saltem summi Pon-
 tificatus honorem tribuerent.

Hæc urbis Romanæ deprædatio, quamvis solidum omnino bimestre tene-
 ret, quod plane in nulla urbis oppug-
 natione unquam factum fuisse legitur,
 nondum tamen militum avaritiam satias-
 se videbatur, sed prædæ aviditas ad om-
 nes circumvicinas Regiones sese exten-
 derat, non sine ingenti foederatorum ig-
 nominia, qui Borbonii Ducis copias ar-
 mis suis propellere adeo non erant in-
 tenti, ut etiam ad remotum valde lo-
 cum sese reciperent, unde vix eorum,
 quæ Romæ gerebantur, notitiam, nec
 deplorandum cognoscebant statum, in
 quo ipsemet Pontifex, quem per sum-
 mam ignaviam dereliquerant, conjectus
 esset.

Cum vero arx S. Angeli exiguo ad-
 modum commeatu instructa esset, & ci-
 baria inferre, hostium excubiæ prohibe-
 rent, ea, quæ supererant, brevi consum-
 pta fuere; inde summus Pontifex cum
 suis ad extremas redigebatur angustias.

*Paul. Jov.
 hist. l. 26.*

Refert Paulus Jovius, quod vetula quæ-
 dam Papæ ac ceterorum indigentiam
 mise-

miserata lactucam imposuerit cophino, qui ad recipienda, quæ illis dabantur, ex fune per murum demittebatur, ad-
 ditque idem Scriptor, quod Hispani exercitus Bellidux re comperta hanc mulierem ante ipsam portam arcis S. Angeli laqueo suspendi iusserit. Hac immanitate summus Pontifex, qui illius ocularis testis erat, per sex omnino dies tam ingenti dolore afficiebatur, ut indignationi suæ cedens, voto se obstringeret, quondam eodem supplicio hunc Belliducem castigatum iri. Sub idem tempus Cardinalis Puccius ex arcis custodia sese subtrahere moliebatur, verum equo vix conscenso in terram decidit, cum autem pedem stapedi adhuc implicitum haberet, equus calcari, quo acrius pungebatur, incitatus, cursum prosequeretur, ac Cardinalem secum per ductilem arcis pontem raptabat.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1527.

*La Bizar-
 diere hist.
 gest. in Eccl.
 mem. p. 16.
 decad. 2.*

Porro Veneti Senatores accepto captæ urbis nuncio, non parum de vita summi Pontificis solliciti erant; quapropter missis Oratoribus Urbinatis Duci negotium dabant, extrema quæque tentaret, ut Papam in libertatem assereret. Adeo severa erant Venetorum iussa, ut Dux rupta omni mora exercitum admove cogeretur, ac Urbevatum usque modicis tamen itineribus progredere-
 tur;

Sæcul XVI.
A.C 1527. tur; demum ad ipsam etiam arcem S. An-
geli, quæ ab hostibus jamjam cincta erat,
se penetraturos spondebant Salutarum
Marchio, & Guido Rangonius Comes,
Pontificii ac Gallici exercitus Duces,
dummodo Urbinatis Dux mediam itineris
partem conficeret, & reditus securitati
prospiceret. Ipse vero se quidem horum
consilium ratum habere simulabat, il-
lius tamen executioni defuit, ac tergi-
versationibus studiose quæsitis rem ad
alteram diem differri jussit.

§. XVI.

Fœdus Gallos inter & Anglos.

*Recueil des
traitez de
Leonard t. 2.
& du Tillet
act. publ. d'
Angl. tom.
14. p. 195.*

Exiguo ante urbis deprædationem tem-
pore Franciæ & Angliæ Reges fœ-
dus inibant, quo utrinque conventum.
I. communi opera ambo Reges ad Cæ-
sarem Legatos decernant, qui duos
Francisci I. Filios adhuc obsides pactis
conditionibus liberari peterent, eo au-
tem id renuente bellum Imperatori nun-
ciarent. II. quiscunque Principum Cæ-
sari opem ferret, Regis utriusque ho-
stis declaretur. III. Papa Venetique
hoc fœdere comprehendantur, ea ta-
men lege, ut bellum in Italia prosequerentur.
IV. Hæc armorum societas nil
obsit Moorensibus pactis. V. Denique
Henricus tam pro se, quam pro Succes-
sori.